

emisji gazów cieplarnianych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 1999/32/WE odnoszącą się do specyfikacji paliw wykorzystywanych przez statki żeglugi śródlądowej oraz uchylającą dyrektywę 93/12/EWG, w zakresie w jakim wprowadza on nowy art. 8a ust. 2 i 4–6 do dyrektywy 98/70/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 1998 r. odnoszącej się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 93/12/EWG.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-363/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 91/414/EWG — Środki ochrony roślin — Wniosek o zezwolenie na wprowadzenie do obrotu — Ochrona danych)

(2010/C 234/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: L. Parpala i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (Przedstawiciel: J. López-Medel Bascones, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 13 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, s. 1) — Dane zawarte we wniosku — Korzystanie z danych i ich ochrona — Poufność

Sentencja

- 1) Utrzymując w mocy art. 38 ley 43/2002 de sanidad vegetal [ustawy o zdrowiu roślin] z dnia 20 listopada 2003 r. Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 13 dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 29 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko E, F

(Sprawa C-550/09) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki restrykcyjne skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom mające na celu zwalczanie terroryzmu — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuły 2 i 3 — Wpis organizacji na listę osób, grup i podmiotów, które uczestniczyły w aktach terrorystycznych — Przekazanie na rzecz organizacji przez jej członków funduszy pochodzących ze zbiórki datków i sprzedaży publikacji)

(2010/C 234/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

E, F

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 2 i 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu (Dz.U. L 344, s. 70) — Zakwestionowanie przed sądem krajowym ważności decyzji Rady w sprawie wpisu organizacji na listę przewidzianą w art. 2 ust. 3 ww. rozporządzenia, która to decyzja nie została zaskarżona przez daną organizację — Zakres stosowania przepisów rozporządzenia, które przewidują zakaz udostępnienia zasobów gospodarczych organizacji wpisanej na wspomnianą listę — Przekazanie zasobów gospodarczych w ramach organizacji przez osoby do niej należące

Sentencja

- 1) Wpis Devrimci Halk Kurtulus Partisi-Cephesi (DHKP-C) na listę przewidzianą w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu jest nieważny, a zatem nie może przyczynić się do uzasadnienia skazania w trybie karnym związanego z zarzucanym naruszeniem tego rozporządzenia w odniesieniu do okresu poprzedzającego dzień 29 czerwca 2007 r.

2) Artykuł 2 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 2580/2001 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on przekazanie osobie prawnej, grupie lub podmiotowi figurującym na liście przewidzianej w art. 2 ust. 3 tego rozporządzenia, przez członka tej osoby prawnej, tej grupy lub tego podmiotu, funduszy, innych aktywów finansowych i zasobów gospodarczych, zebranych lub uzyskanych od osób trzecich.

(¹) Dz.U. C 148 z 5.6.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 lipca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — postępowanie wszczęte przez Doris Povse przeciwko Maurovi Alpagde

(Sprawa C-211/10 PPU) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Sprawy małżeńskie oraz sprawy dotyczące odpowiedzialności rodzicielskiej — Rozporządzenie (WE) nr 2201/2003 — Bezprawne uprowadzenie dziecka — Środki tymczasowe dotyczące „władzy rodzicielskiej” — Prawo do pieczy — Zarządzenie powrotu dziecka — Wykonanie — Jurysdykcja — Pilny tryb prejudycjalny)

(2010/C 234/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Doris Povse

Strona pozwana: Mauro Alpagde

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 10 lit. b) ppkt iv), art. 11 ust. 8, art. 42 ust. 2 oraz art. 47 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr

1347/2000 (Dz.U. L 338, s. 1) — Uprowadzenie dziecka — Właściwość sądów państwa członkowskiego w zakresie wydania orzeczenia nakazującego powrót dziecka do tego państwa członkowskiego w sytuacji, gdy dziecko od ponad roku zamieszkuje w innym państwie członkowskim i gdy sąd pierwszego państwa wydał, już po uprowadzeniu, orzeczenie przyznające tymczasowo pieczę nad dzieckiem rodzicowi, który je uprowadził — Możliwość odmowy wykonania orzeczenia nakazującego powrót dziecka do pierwszego państwa członkowskiego w interesie dziecka

Sentencja

- 1) Wykładni art. 10 lit. b) ppkt iv) rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczącego jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 należy dokonywać w ten sposób, że środek tymczasowy nie stanowi „orzeczenia o prawie do pieczy nad dzieckiem, w którym nie zarządza[ono] powrotu dziecka” w rozumieniu tego przepisu i nie może stanowić podstawy do przekazania właściwości sądom państwa członkowskiego, do którego dziecko zostało bezprawnie uprowadzone.
- 2) Wykładni art. 11 ust. 8 rozporządzenia nr 2201/2003 należy dokonywać w ten sposób, że orzeczenie sądu właściwego zarządzającego powrót dziecka mieści się w zakresie stosowania tego przepisu, nawet jeśli nie zostało poprzedzone orzeczeniem tego sądu kończącym postępowanie w sprawie prawa do pieczy nad dzieckiem.
- 3) Wykładni art. 47 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 2201/2003 należy dokonywać w ten sposób, że późniejsze orzeczenie wydane przez sąd państwa członkowskiego wykonania, które przyznaje tymczasowe prawo do pieczy i jest wykonalne w świetle prawa tego państwa, nie może stanowić przeszkody dla wykonania opatrzonego zaświadczeniem orzeczenia, wydanego wcześniej przez sąd właściwy państwa członkowskiego pochodzenia i zarządzającego powrót dziecka.
- 4) Nie można odmówić wykonania w państwie członkowskim wykonania opatrzonego zaświadczeniem orzeczenia z tego względu, że z uwagi na zmianę sytuacji zaistniałą po jego wydaniu jego wykonanie mogłoby poważnie zagrażać nadrzędnemu interesowi dziecka. Taka zmiana powinna zostać podniesiona przed sądem właściwym państwa członkowskiego pochodzenia, do którego również powinien wpłynąć ewentualny wniosek o zawieszenie wykonania jego orzeczenia.

(¹) Dz.U. C 179 z 03.07.2010.